

Kim S Aguayo om färden mot Gaza som slutade i israeliskt fängelse:

"Våra rättigheter kränktes från början till slut"

Foto: Kim S Aguayo

I slutet av maj anfördes solidaritetsaktionen Ship to Gaza/ Freedom Flotilla av den israeliska flottan när konvojen var på väg med förnödenheter till Gaza. En av de elva svenskarna ombord var Kim Soto Aguayo, representant för Palestinagrupperna i Sverige.

Det är den 30 maj 2010, strax innan midnatt. Israeliska krigsfartyg närmar sig. Helikoptrar cirkulerar i luften. Flottan kontaktar kaptenen via kommunikationsradion och frågar vilken destination fartyget har.

– Gaza, svarar kaptenen och beordras vända om.

– Om ni fortsätter tvingas den israeliska marinen vidta nödvändiga åtgärder. Ignorerar ni denna order försätter ni er i fara. Hela ansvaret kommer att vila på er.

Strax efter klockan fyra på natten stormades båten. Kim berättar hur maskerade soldater plötsligt strömmade in, skrikande och skjutande rakt mot passagerarna. Kaos utbröt.

– Senare fick jag höra att de hade använt paintballkuler men jag är inte säker på att det enbart var sådana kuler. Jag vet att elpistoler användes mot dem som försökte utöva ickevåldsmotstånd genom att klamra sig fast i kaptensbryggan.

Efter timmar av väntan, då passagerarna inte fick resa sig eller prata med varandra, fördes de till den israeliska hamnstaden Ashdod och vidare till interneringsläger.

Kim satt fängslad fram till den 3 juni, dagar hon beskriver som surrealistiska.

– Våra rättigheter kränktes från början till slut. Kvinnor och män fängslades var för sig och oron var stor för hur den andra gruppen behandlades.

De fick inte ha någon kontakt med anhöriga, ambassaden eller advokater under det första dygnet. Deras ägodelar togs ifrån dem och har fortfarande inte lämnats tillbaka. Lasten och båtarna konfiskerades. Passagerarna anklagades för att befinna sig i Israel illegalt, trots att de hade förts dit med tvång, kidnappade på internationellt vatten.

Visste ni då när ni satt fängslade vilken uppmärksamhet Frihetsflottan hade fått?

– Nej. Vi visste att Palestinavänner och andra som jobbat hårt för att stödja Frihetsflottan följde resan men inte att genomslaget hade blivit så enormt. Vi visste inte heller att israeliska kommandosoldater hade dödat nio personer ombord på skeppet Mavi Marmara förrän vi under den andra dagen i fängelse mötte passagerare därifrån. De var chockade, bar blodiga kläder och berättade fasansfulla historier om döda och svårt skadade. Vissa hade sett kroppar kastas överbord, andra pratade om att kaptenen hade tvingats att ändra kurs genom att soldater riktade ett vapen mot hans barns huvud.

Mottagandet när ni väl kom hem, hur kändes det?

– Såklart väldigt hoppningivande, att allt arbete för att få till stånd den här kraftansamlingen inte hade varit förgäves. Det kändes som att vi verkligen hade åstadkommit något. Samtidigt hade jag svårt att riktigt ta in allting. Jag hade varit på helspänn under flera dagar, inte ätit eller sovit ordentligt och var liksom avtrubbad.

Hur tycker du att frågan har behandlats i media, under och efter att Frihetsflottan angreps?

– Jag kan känna en frustration över hur mediebevakningen

fungerar idag. Folkkräften är helt satt ur spel, Gazas befolkning lider under en illegal blockad och övriga Palestinas under en illegal ockupation – ska man behöva göra sådana aktioner som Frihetsflottan för att det ska lyftas upp? Det är en pågående situation som hamnar i medieskugga så snart inget spektakulärt inträffar. I de flesta intervjuer jag gjorde efter att jag hade kommit hem, och det var många, handlade frågorna nästan uteslutande om mig och den där natten. Jag skulle berätta om det ”äventyr” jag varit med om. Skepp angreps på internationellt vatten, förnödenheter som människor över hela världen samlat in pengar till stals, människor dödades och Gazas befolkning fortsatte ändå att leva i isolering. Men media valde mestadels att beskriva det hela som ett Robinsonäventyr. Det är viktigt för framtiden att Frihetsflottan inte blir en bricka i ett mediespel.

Du kommer ursprungligen från Chile och din medverkan i Ship to Gaza har väckt mycket intresse där, berätta.

– Jag var den enda med chilenskt medborgarskap som deltog i konvojen och fick så att säga ta hand om det chilenska drevet. Det var en bisarr känsla att redan på Arlanda gå ut i direktsändning i CNN Chile och den chilenska motsvarigheten till SVT och SR. De första två veckorna efter hemkomsten var kaotiska. Vänner fick till slut sköta mediekontakterna åt mig, det var en väldigt märklig period.

Hur har reaktionerna varit i Chile?

– Överlag positiva, men tyvärr låg alltför mycket fokus på mig som person, min bakgrund som exilchilenare och min familjs kamp mot diktaturen. Men den stora uppmärksamheten har i alla fall gett flera resultat. På två veckor fick de till exempel in 15 000 namnunderskrifter på ett upprop till presidenten om att Chile skulle erkänna Palestina som stat. Det var stort, och

en viktig symbol för alla de palestinska flyktingar som bor i Chile. Frihetsflottan blev ett uppsving för Palestinafrågan i hela Latinamerika. Det har bildats ett nytt nätverk där människor från Chile, Argentina, Brasilien, Colombia och Venezuela ingår, som planerar en egen konvoj.

Skulle du delta i den konvojen om du fick frågan?

– Om jag fick frågan skulle jag absolut överväga det. Men jag skulle lämna den dyra utrustningen hemma den här gången. Jag har ju precis som de andra blivit bestulen på allt jag hade med mig förra gången. Samtidigt vet jag att det finns så enormt många som är hängivna den här frågan och vill göra resan för att visa sin solidaritet med det palestinska folket. Av den anledningen skulle jag hellre ge platsen till någon annan.

Johanna Wallin

Mikael Löfgren, Ship to Gaza:

Vad har hänt med lasten som Frihetsflottan skulle föra till Gaza?

En stor del av lasten, exempelvis avsaltningsanläggningarna, har nått Ship to Gazas motpart i Gaza (Vattenverket) genom FN:s försorg. Annat har stannat vid gränsen. De turkiska båtarna har transporterats till Turkiet medan Sofia är kvar i israelisk hamn.

Vad händer nu, planeras det någon mer konvoj?

Planeringen inför Freedom Flotilla 2 pågår för fullt. Koalitionen har blivit betydligt större, organisationer från större delen av EU har anslutit sig. Nästa flotta kommer att avsegla någon gång under våren.

Kim S Aguayo, Mattias Gardell, Dror Feiler och Victoria Strand på Sergels Torg

Foto: Maria Öhman

BOKEN OM SHIP TO GAZA med resenärernas egna berättelser. Leopard förlag

"Jag såg och jag handlade.
Solidariteten mellan männis-
kor kan inga vapen knäcka"
Victoria Strand, öveläkare

.../ Nästa dag skulle det väntade mötet mellan de sex båtar som utgjorde Frihetsflottan äntligen inträffa på internationellt vatten. Tillsammans skulle vi sen navigera de sista kritiska tjugofyra timmarna mot Gaza.

Israeliska myndigheter hade genom media fortlopande gjort uttalanden som varnade för att närma oss det isolerade folket i Gaza. Detta var förstas inte oväntat och vi kunde bara spekulera i sanningshalten i deras hot.

Medan jag satt där och iakttog mina kamrater tyckte jag mig kunna se vad de såg med den där koncentrerade blicken. I den här stunden fanns egentligen en enda tanke som sysselsatte oss resenärer. För varje våg som Sfendoni bröt på sin färd mot målet var det ett grubblande som växte sig allt starkare: Mötet mellan vår hjälpsändning och Israels armé.

Skulle vi med våra båtar lyckas bryta oss igenom den illegala blockaden av Gaza?

Skulle vi genom vårt ingripande åskådliggöra hur samvetslöst folkrätten sätts åsido i behandlingen av det palestinska folket?
.../

Utdrag ur Kim S Aguayos text

*.../ Frågan om vad som hände på Mavi Marmara handlar inte om vem som attackerade vem eller vilka som utgör ett hot mot internationell och israelisk ordning och säkerhet. Den saken är helt klar: den israeliska statsapparaten försökte försvara en olaglig och orättfärdig blockad genom att använda sitt krigsmaskineri mot en civil humanitär konvoj. Krigsmaskineriet gjorde vad ett krigsmaskineri är tränat för. Det som hände sedan är mycket allvarligt, men talas det mindre om: efter massakern, kidnappningarna och bortförandena anslöt sig det israeliska rättsväsendet till militärens övergrepp genom att frihetsberöva oss, frånta oss våra tillhörigheter och döma oss till tio års utvisning utan någon som helst rättslig grund. Sammantaget begick de israeliska myndigheterna alla möjliga brott: brott mot fredens och krigens lagar, mot havsrätten, mot mänskliga rättigheter, och mot israelisk lag. Dess enskilda representanter begick mord, människorov, väpnat rån, misshandel och stöld.
*.../**

Utdrag ur Edda Mangas text

Boken kan beställas från PGS för 150 kronor

info@palestinagrupperna.se

Gruppfoto av passagerarna på båten Sfondoni som ingick i Frihetsflottan. Bilden togs strax före avresan från Rhodos där vi hade övernattnat för tankning av båten. Det rådde en förväntansfull, men ändå allvarsam stämning i gruppen. Nu väntade en längre riskfylld färd mot det öppna havet.

Bilder från resan med Ship to Gaza och Frihetsflottan **Foto: Kim S Aguayo**

Ombord på Sfondoni fanns en brokig skara av kunskap och engagemang för Palestina som genom sin geografiska, politiska, religiösa och etniska mångfald fann en orubblig kraft och legitimitet. Bild: TV4-intervju med Henry Ascher från den svenska delegationen.

Under resans gång hölls dagliga möten där ny information, strategier och tänkbara scenarion diskuterades. Mötena var alltid dynamiska, intressanta och åter-speglade den goda stämningen och samarbetsviljan som fanns ombord.

På resans fjärde dag stötte vi på komplikationer när vi skulle hämta upp ett tjugotal passagerare på Cypern. Plötsligt dök den cypriotiska kustbevakningen upp på internationellt vatten strax utanför Cypern med en order om att vi inte fick tillstånd att ta oss in till land.

Vi förstod med detsamma att Israel låg bakom det här utfallet. I väntan på att passagerarna, flera av dem parlamentariker, skulle komma på ett sätt att ta sig ut till oss, bevakades vi av en cypriotisk helikopter som flög på bara några få meters avstånd och piskade upp vatten i våra ansikten.

På utsatt mötesplats i Medelhavet möttes slutligen båtarna och passagerarna i Frihetsflottan. Båtarna tutade och seglade runt varandra lekfullt likt delfinerna vi sett dagen innan och på däck stod upprymda vinkande passagerare. Det var ett överväldigande ögonblick som jag alltid bär med mig.

Den här natten vilade Frihetsflottan i ett magnifikt sken från fullmånen. Det lyste upp hela omgivningen och gjorde ett förtrollande glitter i det stilla mjuka vattnet. Det skulle komma att bli vår sista förhoppningsfulla natt. Och för nio av Frihetsflottans medlemmar blev det den sista.